О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 2480

гр. София, 20.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 44 състав,** в закрито заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **688** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. Ц. Д., срещу Решение № ПАМ-6/17.12.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта му по т. 1, т. 2 и т. 3, с което на дружеството са дадени следните задължителни писмени разпореждания: т. 1-в седемдневен срок от получаване на настоящото решение, в съответствие с разпоредбата на чл. 58 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа и чл. 73, ал. 4 от Закона за енергетиката „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да определи размера на дължимата неустойка за всеки свой клиент, останал без електрозахранване по вина на дружеството в периода 02.10.2025 г. до 12.10.2025 г.; т. 2-в седемдневен срок след изпълнение на разпореждането по т. 1 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да издаде съответните данъчни документи и да извърши плащания към „Електрохолд Продажби " ЕАД, което да приспадне неустойката от общата стойност на фактурата/ите за всички клиенти по т. 1, с изключение на получилите такава чрез банков превод преди датата на настоящото решение; т. 3-в тридневен срок след изпълнение на разпорежданията по т. 1 и т. 2 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да представи в КЕВР доказателства за предприетите действия, вкл. информация за името и адреса на клиентите по т. 1, продължителността на времето без електрозахранване и размера на определената на тази база неустойка. Доказателствата да бъдат предоставени на електронен носител във формат PDF.

С жалбата съдът е сезиран и с искане да бъде постановено спиране на изпълнението на оспорената ПАМ. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че дружеството следва да преведе огромни по размер суми в полза на трето лице с цел изплащане на неустойки; да изчисли веднъж размерът на въпросните неустойки - към 26.12.2025 г. и втори път - да извърши „превалутиране“, т.к. въпросните суми - съгласно ПАМ, ще се прихващат спрямо задължения на потребителите към „Електрохолд продажби“ от техни фактури; да преведе на „Електрохолд Продажби“ огромни парични суми в лева на

26.12.2025 г., които „Електрохолд Продажби“ ЕАД в неясно какъв период от време ще прихваща с неясно колко фактури на потребители; да въвлече „Електроразпределителни Мрежи Запад“ ЕАД в неоправдани правни спорове със засегнати клиенти, доколкото в 7-дневен срок „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД трябва да преведе сумите към „Електрохолд Продажби“, които да приспадат/прихващат от следващи фактури, докато засегнати потребители да желаят да получат дължимата си неустойка директно от „Електроразпределителни мрежи Запад“ сега, а не да чакат прихващане със следваща фактура.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Претендираното спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт е допустимо само при наличието на някоя от изрично и изчерпателно формулирани хипотези, визирани в разпоредбата на чл. 13, ал. 9, изречение "трето" от ЗЕ, а именно: по отношение на решения, с които се налагат санкции, решения за прекратяване и отнемане на лицензии и решения за отнемане на сертификати за независимост на оператори на преносни мрежи. Оспореното решение на КЕВР попада сред изключенията, посочени в чл. 13, ал. 9, изречение "трето" от ЗЕ, с оглед на което искането за спиране изпълнението му при оспорването му по съдебен ред е допустимо.

В случая искането за спиране е направено от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на решението на КЕВР, издадено на основание чл. 201, ал. 1, т. 3, ал. 2, т. 1, б. "а", чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от Закона за енергетиката. Съгласно чл. 203 ЗЕ решението по чл. 202, ал. 1 може да се обжалва чрез комисията или чрез министъра на енергетиката пред Административния съд - [населено място] по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му, подлежи на незабавно изпълнение и обжалването му няма суспензивен ефект.

С оглед на горното искането за спиране е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Фактите, които оспорващият излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост.

Съдът намира за недоказани твърденията на жалбоподателя за опасност от увреждане на дружеството в резултат на допуснатото предварително изпълнение на акта. Доводите за причиняване на трудно поправими или значителни имуществени вреди в резултат на предварителното изпълнение на акта са основани на твърдения за създаване на финансова тежест на предприятието. В настоящия случай с жалбата обаче не са представени конкретни

доказателства за претърпени имуществени вреди, както и такива свързани с възникнали правни спорове със засегнати клиенти на дружеството. Не всяко засягане на имуществени интереси обаче е основание за спиране на предварителното изпълнение съгласно чл. 166, ал. 4 АПК.
Действително, незабавното изпълнение на решението несъмнено накърнява имуществения интерес на дружеството , доколкото очевидно изисква от него да определи размер на дължимата на неустойка на всеки свой клиент, останал без електрозахранване по вина на дружеството в периода от 02.10.2025 г. до 12.10.2025 г. /чийто размер не е доказан в това производство/. Всеки административен акт с утежняващи адресата си последици всъщност води до подобен неблагоприятен резултат. Имуществените вреди, колкото и сериозни да са, подлежат на репариране, като българското законодателство предоставя на гражданите и организациите възможността да потърсят по исков ред обезщетение за вреди, претърпени от предварително изпълнение на административен акт, който впоследствие бъде отменен. Всъщност значителна или трудно поправима имуществена вреда би била налице ако води до трайно унищожаване на материални блага, засяга възможността за осигуряване на издръжка за живот или би могла да доведе до неплатежоспособност на търговско предприятие или опасност за прекратяване на дейността му. Такива или подобни по степен опасности не се твърди или установява да застрашават жалбоподателя в настоящото производство.
Съдът намира за неоснователно позоваването в жалбата на определение на ВАС, постановено по адм. д. № 4315 от 2025 г., доколкото от съдържанието на същото е видно, че допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ е спряно, но въз основа на ангажирани с частната жалба писмени доказателства за платени суми по наложената ПАМ. Документи в този смисъл липсват по настоящото дело.
По тези съображения искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт е неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.
Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за спиране на допуснатото по закон предварителното изпълнение на Решение № ПАМ-6/17.12.2025 г., издадено от Комисията за енергийно и водно регулиране.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: